

ಫಟ್ಟವನ್ನು ವರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಜೀರ್ಣಪೈಪು ಮತ್ತು ನಿಲಿನ ಕ್ಷಾನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಬೆಂಕೆ ನಂದಿಸುವ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಿತು. ಕೆಲವೇದೆ ಬೆಂಕೆ ನಂದುವವರೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ದಿನದ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಯೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿರು ಬೆಂಕೆಯ ಕಿಡಿ ಕಾಣಿಸುವುದೇ ಎಂದು ಕಟ್ಟಲ್ಪಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು ರೈಲಿನ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತ ನಿಂತರು. ಸುಪ್ರಹೃದ್ಯಾದಿದ ಸಕಲೇಶಪುರದವರೆಗೆ ಹೀಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ರೈಲು ಸಂಚರಿಸಿದೆ.

ಕಾಡಿನ ಬೆಂಕೆಯನ್ನು ಹಗಲುವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಂದಿಸುವುದು ಬಲುಕ್ಷ್ಯಾ ಬಿಂಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿಂಲಿನ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿಯೇ ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕೆಯ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವುದು

ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕೆಯು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದರಿಂದ ಜನರು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಳ್ಜಿಗೆಗೆ ಗಡಿಯ ಹಂಗಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಗಡಿರಿಖಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಂದಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅಗ್ನಿಶಾಮಕ ವಾಹನವನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ನೀರನ್ನು ಸುಮಾರು 200 ಮೀಟರ್‌ಗಳಷ್ಟು ದೂರಕ್ಕೆ ಹಾಯಿಸಬಹುದು. ಉಳಿದಂತೆ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ನೀರನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದುವುದು ಸವಾಲಿನ ಕೆಲಸವೂ ಹಾಡು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಾರಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟವು ಬೆಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ,

ಕೇಂದ್ರ ವಾಯುಪಡೆಯು ಮ್ಯಾಪ್‌ವೇಶಿ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ಮೂಲಕ ನೀರು ಹಾಯಿಸಲು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಅನುಮತಿ ಕೋರಬೇಕೆಂದು ಪರಿಸರವಾದಿಗಳು, ಕಾಡಂಜಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ನಾಗರಿಕರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಲೀಟರ್‌ನಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದುಬಹುದು. ಬೆಂಕೆಯು ಬೃಹತ್ತಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸುವ ಮುಸ್ವೇ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಈ ನೀರು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದಿಸೆಂಬಾನಿಂದ ಹೇಗೆ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಏರಡು ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಸರ್ವಸಂಸ್ಥಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಅಗ್ರಹವು ಕೇಳಬಂತು.